

เธอรู้ว่า..หัวใจลูกปวดร้าวแค่ไหน...

นำเสนอเมื่อ : 16 พ.ย. 2551

เช้าวันหนึ่ง..ที่โรงพยาบาล...

ขอโทษที่คุณฝากคุณ...ไม่มีอะไร
คุณแค่นั่งเหมยเซ่น...

เมื่อห้าร้อย ๗อยู่ในอ้อมกอดเธอ เธอค่อย ๆ คลี่ผ้าที่ห่ออก..
เพื่อมองใบหน้าเล็ก ๆ

กรี๊ดดด.....เธอก็ร้อง
หมอล้องงูเด็ก...ออกไปอย่างรวดเร็ว

"เด็กทารกที่เกิดมา...ไม่มีขู่"

และแล้ว...กาลเวลาที่สูญหายไป... การได้ยินของเจ้าหนู..ไม่มีปัญหา

ปัญหา..มีเฉพาะสิ่งที่มองเห็นภายนอก คือ...ใบหูที่หายไป

หลายครั้ง..ที่เจ้าหนูกลับจากโรงเรียน แล้ววิ่งมาอ้อมแม่

เธอรู้อา..หัวใจลูกปัดราวแคไหน...

เจ้าหนูดีใจออกมา..อย่างน่ารัก
พวกเด็กดีได้...พวกมันอ่อนมว

--โอ้วัวประหลาด--

จนกระทั่ง..... เจ้าหนูเติบโตขึ้น..หล่อเหลา.. เป็นที่รักของเพื่อน ๆ..

เค้ามีพี่สาวรัก ในค่ายอักษรศาสตร์..วรรณคดี..และดนตรี..
เค้าอาจได้เป็นหัวหน้าชั้น

...

แต่เพราะเจ้าสิ่งนั้น... ทำให้เค้า..ไม่อยากเจอใคร

ลูกต้องพบกับผู้คนบางระลูก..แมกแล้ว..ด้วยความสงสารลูก

พ่อของเด็กชาย..ปรึกษากับหมอประจำครอบครัว

และได้รับข่าวดีจากหมอว่า..
ไม่สามารถปลูกถ่ายใบหูใคร..ถ้ามีผู้บริจาค..แต่ใครละ..
จะเสียสละใบหู..เพื่อเด็กน้อยคนนี้..สุดหมอกแล้ว

จนกระทั่ง.....2 มีคนไป พยายามกับลูกชาย..

ลูกชายเดินทางไปโรงพยาบาลนะ พอดีแม่..พาคนรักไป

ที่ลูกต้องการได้แล้ว...

แต่เป็นความลับ

การผ่าตัด..สำเร็จด้วยดี และแล้ว..ชนคนใหม่ก็เกิดขึ้น..

...เด็กชายเป็น..ผู้มีพรสวรรค์..

เป็นอัจฉริยะในโรงเรียน..ในวิทยาลัย

จนเป็นที่กล่าวขานกัน..รุ่นต่อรุ่น

ต่อมาได้แต่งงาน.. และทำงาน.. เป็นข้าราชการในสถานทูต

วันหนึ่ง..ชายหนุ่มถามผู้เป็นพ่อว่า..

พ่อครับ..ใครเป็นคนอยู่ในขูให้ผมมา ใครช่างใหม่ได้มากมา..

แต่ผมไม่เคยทำอะไร..เพื่อเขาโดยสมัครใจ

พ่อไม่รู้หรือว่า..ลูกจะตอบแทนได้ไหมต่อลูก..

เรื่องนี้.....เป็นความลับ เราคงงกกันแล้ว

พ่อตอบ..

หลายปีผ่านไป....

มันยังคงเป็นความลับ

และแล้ว..วันหนึ่ง..วันที่มืดมิดที่สุด..ผ่านเข้ามา..ในชีวิตของลูกชาย

แม่เค้าได้เสียชีวิตลง..

เค้ายืนข้าง ๆ พ่อ.. โกลหัว บศของแม่

พ่อเรียกเค้า..

บาศิสิก..มาฟังใกล้ ๆ นี้

พ่อขมหม่อมองราชา ๆ..และนูนนวล

ผมสิหน้าศาลแดง..ถูกเสยขึ้น จนมองเห็นใบหน้า..

ที่มองเหมือนคนคนอื่น

...และแล้ว..สิ่งที่ทำให้ลูกชาย..ถึงกับต้องละเชิง..

...ใบหูของแม่..หายไป..

แม่ไม่มีใบหู...

นี่เป็นห่าดอย..ที่ลูกอยากฆ่าพ่อของตัวเอง...

พ่อกระซิบผ่านลูกชาย

"แม่..บอกพ่อว่า..เธอดีใจ..... ที่ได้ทำอย่างนี้..ตั้งแต่วันแล้วตั้ง..

แม่ไม่เคยตัดผมอีกเลย..

ไม่มีใคร..มองเห็นว่า.. เธอไม่สวยจริงมั๊ย?

.....

จงจำไว้..

-สิ่งมีค่า.....ที่แท้จริง-

-ไม่ได้อยู่ที่..การมองเห็น.. หากแต่อยู่ที่..

-สิ่งที่เรา..มองไม่เห็น-

-ความรัก..ที่แท้จริง-

ไม่ได้อยู่ที่.. เราได้ทำอะไร.. แล้วมีคน..รับรู้..

หากแต่อยู่ที่.. สิ่งที่เรา..กระทำ..แล้วไม่มีใคร..รับรู้ ..

-ความรัก-

บางครั้ง.. ไม่จำเป็น.. ต้องพูดพร่ำเพรื่อ..

หากแต่อยู่ที่...การกระทำ.. ซึ่งเรา..อาจรับรู้..

เพียงแค..ฝ่ายเดียว..

อันจบแล้ว..ใช้สมอง..ตรึกตรองสักนิด..

ถ้าพุงนี้..เราตายไป..

บริษัท..

สามารถหาทุนแทนเราได้

ภายในไม่กี่วัน..

แต่ครอบครัวเรา..

ต้องสูญเสีย..

และคิดถึงเรา..ไปตลอด

เราใช้ชีวิต..กับการทำงาน

มากกว่าครอบครัว..หรือเปล่า?

ถ้ามากกว่า..

ก็เป็นการลงทุน..

ที่ไม่ฉลาดเลยจริง ๆ..

